

Mál nr. 349/2014

M og
V v. slysatryggingar greiðslukorts.

Ágreiningur um orsakatengsl vegna umferðaróhapps 30. desember 2011

Gögn.

1. Málskot móttékið þann 18. nóvember 2014 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V frá 25. nóvember 2014 ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Þann 11. desember 2010 slasaðist M á ferðalagi í Tælandi þegar hann féll í tröppu. Á tjónstilkynningu til V kemur fram að M hafi verið á ganga í tröppum er hann datt niður um 70 cm. Kemur fram í tilkynningunni að M hafi meitt sig á ökkla og að liðþófar í hrygg hafi skemmst. Í málskoti kemur fram að afleiðingar slyssins hafi verið slíkar að það hafi þurft að flytja M með sjúkraflugi heim til Íslands.

M mun hafa farið í aðgerð 25. mars 2011 vegna brjósks og hafi aðgerðin gengið vel. Var M góður af fyrri einkennum þar til um sumarið 2013. Leiddu rannsóknir í ljós endurkomu brjóskslossins og var því gerð ný aðgerð þann 10. október 2013.

V hafnaði bótaskyldu úr slysatryggingunni í apríl 2014, annars vegar á þeim grundvelli að ekki væri sýnt fram á að þær kvartanir sem fram komu um sumarið 2013 væru vegna slyssins í desember 2010 og hins vegar að ekki hafi verið komin fram varanleg örorka sem sannanlega tengdist slysinu innan 24 mánaða frá slysdegi eins og gr. 4.2.3 í skilmálunum gerir ráð fyrir. Var jafnframt hafnað að standa að mati á varanlegum afleiðingum M.

Í bréfi V frá 25. nóvember 2014 var fallið frá því að vísa til gr. 4.2.3 í skilmálunum varðandi höfnun bótaskyldu. Önnur sjónarmið voru ítrekuð. V hafnar því að um orsakatengsl sé að ræða milli slyssins og þeirra varanlegra einkenna sem M telur sig vera með vegna slyssins 11. desember 2010.

Álit.

Það er meginregla í skaðabótarétti að tjónþoli sem krefst skaðabóta frá öðrum aðila vegna tjóns sem hann telur sig hafa orðið fyrir verður m.a. að færa sönnun á orsakatengsl milli tjóns hans (einkenna) og tjónsatburðar. Verður nú vikið að því hvort M hafi í þessu máli tekist að sanna orsakatengsl milli slyssins 11. desember 2010 og þeirra varanlegra einkenna sem hann kveðst búa við í dag.

Í málsgögnum er að finna upplýsingar um bakverkjasögu M en hún er umtalsverð og spannar allt frá árinu 1979 þegar M lenti í slysi og fékk mikið högg á bakið. Í kjölfar þess slyss hefur hann verið mikið óvinnufær, sérstaklega vegna bakvandamála, í formi brjósksloss og krónískra bakverkja. Í málinu liggur ekki fyrir læknisfræðilegt mat á því hvort varanleg einkenni M í dag stafi af slysinu sem hann lenti í á Tælandi þann 11. desember 2010.

Með hliðsjón af öllum atvikum og fyrirbyggjandi gögnum verður ekki talið að sönnun orsakatengsla hafi tekist. Verður því að telja að orsakatengsl milli óhappsins og varanlegra einkenna M séu ósönnuð.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu greiðslukorts

Reykjavík, 16. desember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.